

Lliçons de superació a l'Àfrica

Vuitanta anys després del començament del treball apostòlic de sant Josepmaria Escrivà amb les dones, el 14 febrer de 1930, múltiples iniciatives en els cinc continents difonen la crida a la santedat, per a tothom i en totes les circumstàncies. Kimlea, a Kenya, és una d'elles (Article publicat a Alfa y Omega).

09/03/2010

«Nganga té 3 anys i està desnodrit. Demanàrem a una donant italiana que s'encarregués de la seva alimentació, incloent dos gots de llet diaris. Ja està recuperat i juga a l'escola. Abraham i Orando van ser abandonats quan tenien 1 any, i el seu pare no podia alimentar-los. Després de tres anys d'una dieta adequada, van a l'escola i el seu pare ens agraeix haver-los donat l'esperança de viure».

Ho explica Frankie Gikandi, que dirigeix des de 1990 *Kimlea*, centre de formació rural per a la dona, a 30 quilòmetres de Nairobi, on han rebut formació més de dues mil dones.

«Volem compartir les seves necessitats, donar-los eines», diu. L'escola és una obra corporativa de l'Opus Dei, sostinguda per *Kianda Foundation*, institució que promou diverses iniciatives educatives a Kenya. La Prelatura va començar el

seu treball apostòlic en aquest país el 1958.

Frankie va passar moltes hores recollint cafè, a més d'estudiar i ajudar la seva mare. «El meu pare tenia clar que les nenes havien d'estudiar, davant de la sortida habitual de ser casades com més aviat millor -explica. I encara que la meva família era presbiteriana, vaig estudiar en un centre catòlic, i em vaig batejar als 14 anys. Després vaig estudiar Secretariat, Comerç i Comptabilitat». El 1973, va conèixer sant Josepmaria a Roma: «Li vaig demanar oracions per a la meva família i no oblidaré mai la seva fe i el seu afecte, enormes, tan grans que, des del 26 juny de 1975, he demanat sempre la seva ajuda. Em va dir que no em preocupés, que entre tots dos aconseguiríem el seu acostament a la fe, com així ha estat».

«L'Àfrica necessita educació i sanitat», insisteix. I en especial, la dona africana. «El meu somni és que creixi més i més el nombre de dones que es puguin formar», explica, i confessa que li frustra no poder disposar de més ajudes contra la pobresa i l'analfabetisme. «Moltes dones -afegeix- poden acabar en una barriada pobre de Nairobi, amb qualsevol ocupació, i els oferim una formació per viure amb dignitat, crear petits comerços, i tenir ingressos. Són gent senzilla, emprenedora, amb esperança».

Fent història, Frankie comenta que, «en els 70, moltes joves no van ser escolaritzades per treballar i guanyar una mica de diners. Ara que comencen a llegir o escriure, estan molt contentes, com ara la Margaret, que amb 65 anys va aprendre l'alfabet, va poder signar el rebut del seu salari i ja llegeix».

Moral i dignitat

Les lliçons que puguin donar moltes d'aquestes dones en virtuts humanes impacten. Algunes exercien la prostitució per alimentar les seves famílies; altres bevien per oblidar els seus problemes... Però quan sentiren parlar de comportament moral i de dignitat, van tallar amb aquesta vida i contribuïren després a crear un fons per ajudar a les més necessitades. Van començar-ne 20, i ara en són 120. Frankie destaca que «el canvi ha estat enorme, i una de les dones em deia que ara és molt feliç, que els seus fills la respecten i la troben a casa. Aquest grup elabora i ven estovalles i cobrellits, i els ajudem a comercialitzar».

Kimlea inclou també un dispensari mèdic, «amb medicines i aparells a preus assequibles. Procurem contribuir a la felicitat de la gent, tenint cura, per exemple, de

l'alimentació dels nens. Ens preocupen les condicions higièniques, i ajudem les mares, que de vegades no saben calibrar la situació i si han de portar a un nen al metge ». Un dels somnis en *Kimlea* és l'expansió de la clínica, de manera que pugui prestar tractaments especialitzats.

Part del temps del equip es dedica a demanar ajuda, perquè els números no surten, tot i que alumnes i pacients paguen el que poden. «No obstant això -explica Frankie-, de vegades rebutgem donatius que no s'ajusten als criteris ètics adequats, i altres no ens ajuden perquè no volen donar suport projectes que incloguin desenvolupament espiritual».

«Treballem a fons -conclou Frankie- per complir el nostre lema: *Kazi huvuna matunda*, és a dir: *El que et costa esforç i es fa és eficaç sempre...* Dono gràcies a Déu pels fruits amb

aquestes dones que intenten ser bones ciutadanes i bones cristianes. Ens ho recordava, el 1997, el prelat de l'Opus Dei, monsenyor Xavier Echevarría: que, a més d'ajudar les alumnes a ser bones professionals, procuréssim que fossin dones d'oració».

Manuel Garrido // Alfa y Omega,
11-2-2010

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/llicons-de-superacio-a-lafrica/> (11/04/2026)